

Overeenkomst tussen het Koninkrijk der Nederlanden en het Koninkrijk Denemarken inzake het internationale personen- en goederenvervoer over de weg; 's-Gravenhage, 29 januari 1974

BRIEF VAN DE
MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN

Nr. 1

Ter griffie van de Tweede Kamer der Staten-Generaal ontvangen: 21 augustus 1974.

De wens, dat deze overeenkomst aan de uitdrukkelijke goedkeuring van de Staten-Generaal zal worden onderworpen, kan door of namens de Kamer of door ten minste dertig leden der Kamer te kennen worden gegeven uiterlijk op 23 september 1974.

's-Gravenhage, 14 augustus 1974.

Ter voldoening aan het bepaalde in het tweede lid van artikel 60 en onder verwijzing naar het derde lid van artikel 61 van de Grondwet, de Raad van State gehoord, heb ik de eer u hierbij de Engelse tekst en de vertaling in het Nederlands over te leggen van de op 29 januari 1974 te 's-Gravenhage tot stand gekomen Overeenkomst tussen het Koninkrijk der Nederlanden en het Koninkrijk Denemarken inzake het internationale personen- en goederenvervoer over de weg (*Trb.* 1974, 20).

Een toelichtende nota bij deze overeenkomst gelieve u hiernevens aan te treffen.

De goedkeuring wordt alleen voor Nederland gevraagd.

De Minister van Buitenlandse Zaken a.i.,

A. A. M. VAN AGT.

TOELICHTENDE NOTA

Tijdens de verleden jaar gehouden besprekingen tussen de betrokken bewindslieden van beide landen is besloten de op 13 november 1957 te 's-Gravenhage tussen het Koninkrijk der Nederlanden en het Koninkrijk Denemarken gesloten overeenkomst inzake het internationale wegvervoer (*Trb.* 1957, 237) geheel te herzien. Voor de behandeling van deze overeenkomst in de Staten-Generaal zij verwezen naar Bijl. *Hand.* II – 5109, van 1957. Het besluit werd ingegeven door de omstandigheid dat de overeenkomst niet meer in overeenstemming was met de ontwikkelingen die in de afgelopen jaren in het kader van de Europese Gemeenschappen en de Europese Conferentie van Ministers van Verkeer (CEMT) op het gebied van het wegvervoer hebben plaatsgehad. De wenselijkheid tot een algehele herziening deed zich tevens gevoelen door de toetreding van Denemarken tot de Europese Gemeenschappen op 1 januari 1973.

Met betrekking tot de onderhavige overeenkomst kan worden opgemerkt dat deze in liberale geest is opgesteld overeenkomstig de beginselen die beide landen in eerdergenoemde kaders verdedigden. In de huidige situatie geldt met betrekking tot het toeristisch vervoer van personen, dat Nederlandse en Deense vervoerders in het bezit moeten zijn van vergunningen, welke hun speciaal door de daartoe bevoegde autoriteiten van hun land worden uitgereikt. Ten aanzien van het vervoer van goederen bestaat momenteel de regeling, dat Deense vervoerders kunnen volstaan met de hun ingevolge hun nationale wetgeving uitgereikte vergunningen voor internationaal goederenvervoer; Nederlandse vervoerders daarentegen behoeven voor dit vervoer een speciale vergunning welke hun door de Nederlandse autoriteiten wordt uitgereikt.

In de onderhavige overeenkomst wordt voor het vervoer tussen beide landen in het algemeen geen bijzondere vergunning vereist.

Aan

*de Heer Voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal*

Wat het personenvervoer betreft zijn overeenkomstig het bepaalde in de communautaire regelingen op dit terrein de gesloten rondritten, de brengritten en onder zekere voorwaarden de haalritten vrijgesteld van een vergunning (artikel 1). Een en ander in overeenstemming met het gestelde in artikel 5 van de Verordening nr. 117/66/E.E.G. van de Raad van 28 juli 1966¹⁾. Aanvragen om vergunning voor het verrichten van ongeregeld vervoer van andere aard – waaronder pendelvervoer niet is begrepen – moeten tot de autoriteiten van het eigen land worden gericht, die met die van het andere land overleg plegen (artikel 2). Aanvragen om een vergunning voor het verrichten van pendel- en lijndiensten dienen door de bevoegde autoriteiten van de Overeenkomstsluitende Partijen beoordeeld te worden, overeenkomstig de Verordening (E.E.G.) nr. 516/72 en (E.E.G.) nr. 517/72 van de Raad van 28 februari 1972 (artikelen 3 en 4).

Ten aanzien van het goederenvervoer is bepaald dat voor het vervoer tussen beide landen, het transito-vervoer en het vervoer van een derde land naar het andere land geen bijzondere vergunning vereist is (artikel 6). Het is niet mogelijk gebleken in de overeenkomst het derdelanden-vervoer in zijn geheel op te nemen. Zoals gebruikelijk is ook in deze overeenkomst een verbod opgenomen tot het verrichten van binnenlands vervoer op het grondgebied van het ene land door vervoerders gevestigd in het andere land (artikel 7).

Zowel voor het personen- als voor het goederenvervoer is voorzien in een wederzijdse vrijstelling van de belastingen en heffingen op het rijden met of het houden van voertuigen alsmede van de belastingen en heffingen op het vervoer (artikel 10). Deze vrijstelling strekt zich niet uit tot tolgelden. Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft zal de overeenkomst alleen voor Nederland gelden.

De Minister van Verkeer en Waterstaat,

TH. E. WESTERTERP.

De Staatssecretaris van Buitenlandse Zaken,

L. J. BRINKHORST.

De Staatssecretaris van Financiën,

M. J. VAN ROOIJEN.

¹⁾ Pb, E.E.G. 9 aug. 1966, nr. 147.